

Kort geding en arbitrage

Mr. L.C.M. Berger en S.M. Campmans, datum 13-02-2017

Datum	13-02-2017
Auteur	Mr. L.C.M. Berger en S.M. Campmans ^[1]
Folio weergave	Download gedrukte versie (PDF)
Vakgebied(en)	Burgerlijk procesrecht / Arbitrage Burgerlijk procesrecht / Algemeen

In dit artikel gaan de auteurs in op het kort geding vanuit het perspectief van het arbitragerecht.

1. Inleiding

Arbitrage heeft voordelen ten opzichte van een gewone gerechtelijke procedure. Een arbiter kan bijvoorbeeld ook een technisch specialist zijn in plaats van een jurist. In arbitrage is bovendien vertrouwelijkheid beter gewaarborgd, omdat gerechtelijke procedures in beginsel openbaar zijn en arbitrageprocedures niet.^[2] Indien een partij deze voordelen ook bij spoedeisende geschillen wil benutten, dan levert dat een aantal vragen op. Is een kort geding ook in arbitrage mogelijk? Blijft de voorzieningenrechter van de rechtbank bevoegd als een arbitraal kort geding is overeengekomen? Hoe gaat de voorzieningenrechter in de praktijk met bevoegdheidsvragen om?

De vraag of een vonnis in arbitraal kort geding in Nederland of het buitenland ten uitvoer gelegd kan worden kan ook een rol spelen. Zodra deze vragen zijn beantwoord, dan is een belangrijke vervolgvraag wat de voor- en nadelen zijn van het arbitraal kort geding ten opzichte van het gewone kort geding. Het doel van deze bijdrage is om bedrijven en juristen beter in staat te stellen een geïnformeerde keuze te maken om wel of niet voor het arbitraal kort geding te kiezen.^[3]

2. Kort geding in arbitrage

Kort geding in arbitrage is mogelijk en heeft een wettelijke basis in de Nederlandse Arbitragewet^[4], die per 1 januari 2015 is vernieuwd. De wet vereist voor het voeren van een arbitraal kort geding dat de eiser een spoedeisend belang heeft net als bij een gewoon kort geding. Als een arbitraal kort geding wordt gevoerd, dan is het net als bij een gewoon kort geding niet noodzakelijk dat ook bodemarbitrage wordt ingesteld.^[5]

Arbitrage moet door partijen worden overeengekomen. Dat kan zowel voor als na het ontstaan van een geschil. Vaak maakt een zo te noemen arbitrageovereenkomst deel uit van een meer omvattende overeenkomst. Arbitrage kan ook – al dan niet onbewust – via algemene voorwaarden worden overeengekomen.^[6] Het overeenkomen van arbitrage houdt niet automatisch in dat ook een kort geding in arbitrage mogelijk is, want dat moet aanvullend worden overeengekomen.^[7] Daarbij moeten bedrijven die zaken doen met consumenten er rekening mee houden dat een arbitragebeding in

algemene voorwaarden vernietigd kan worden, omdat dergelijke bedingen ter bescherming van consumenten op de zwarte lijst zijn geplaatst.^[8] Indien arbitrage niet is overeengekomen, dan kunnen partijen alleen bij de gewone rechter terecht.

Er bestaan veel verschillende arbitrage-instituten die eigen arbitragereglementen hanteren. Als een arbitragereglement van toepassing is verklaard, dan wordt dat onderdeel van de arbitrageovereenkomst tussen partijen.^[9] De inhoud van het arbitragereglement is – bij gebreke van specifieke partij-afspraken – bepalend voor de mogelijkheid tot het voeren van een arbitraal kort geding. In dit artikel komen met name arbitrage bij het Nederlands Arbitrage Instituut (hierna: NAI en Arbitragereglement NAI 2015), de Raad van Arbitrage voor de Bouw (hierna: RvA Bouw en RvA Arbitragereglement) en de International Chamber of Commerce (hierna: ICC en ICC Rules of Arbitration) aan de orde. Andere instituten en arbitragereglementen worden besproken wanneer daarover iets bijzonders te vertellen valt.

Het NAI en de RvA Bouw bieden het arbitraal kort geding aan in hun reglementen.^[10] Naar zijn aard levert een kort geding een voorlopige voorziening op, die in een bodemprocedure kan worden herzien. Bij de RvA Bouw is het op verzoek van één van de partijen (als alternatief voor een arbitraal kort geding) ook mogelijk te verzoeken een bodemarbitrage met spoed uit te voeren, zodat de uitkomst niet voorlopig is. Bij het NAI kunnen partijen in arbitraal kort geding alleen eenparig verzoeken om een uitspraak ten gronde te doen.^[11]

Onder de ICC Rules is het mogelijk om te procederen in zogenaamde emergency arbitration, maar dat kan niet zonder aansluitende bodemarbitrage.^[12] In de literatuur wordt gediscussieerd over de vraag of deze emergency arbitration kan worden aangemerkt als een arbitraal kort geding.^[13] Naar onze mening zou een emergency arbitration aangemerkt dienen te worden als een arbitraal kort geding, omdat het een aparte procedure is met de essentiële kenmerken van een kort geding. Een nadeel is evenwel dat verplicht een bodemarbitrage moet worden gevolgd. Bij arbitrage op grond van de LMAA Terms (2012) van de London Maritime Arbitration Association is het voeren van een arbitraal kort geding (of het vragen om andere voorlopige voorzieningen) niet mogelijk.

3. Gewoon kort geding indien arbitrage is overeengekomen

Stel dat een partij een spoedeisend, contractueel geschil wil voorleggen aan de voorzieningenrechter, terwijl kort geding in arbitrage is overeengekomen. Wat nu? Is de weg naar de voorzieningenrechter geblokkeerd?

De wet regelt in de nieuwe art. 1022 tot en met 1022c Rv wanneer (ook) de gewone rechter bevoegd is kennis te nemen van een kort geding indien kort geding in arbitrage is overeengekomen. Als door één van de partijen een beroep op de (beweerdelijke) onbevoegdheid van de rechter wordt gedaan vanwege het bestaan van een arbitrageovereenkomst, dan verklaart de gewone rechter zich uitsluitend bevoegd indien de gevraagde beslissing niet of niet tijdig in arbitrage kan worden gekregen. Dezelfde maatstaf geldt voor de bevoegdheid van de Nederlandse voorzieningenrechter indien arbitrage (in kort geding) buiten Nederland is overeengekomen.^[14]

De wetgever heeft met deze nieuwe wetsbepalingen de beslissing over de bevoegdheid meer dan voorheen bij de arbiters willen neerleggen in plaats van bij de voorzieningenrechter. Het is dus de bedoeling dat de gewone rechter slechts de rol van restrechter heeft. De wetgever gaat hiermee verder dan de modelwetgeving van de United Nations Commission on International Trade Law (ook

bekend als UNCITRAL), waarin wordt voorgesteld dat ook de gewone rechter bevoegd is tot het treffen van voorlopige voorzieningen als arbitrage is overeengekomen.^[15] Deze modelwetgeving is bijvoorbeeld overgenomen door de Stockholm Chamber of Commerce in de SCC Rules, waarin de gewone rechter bevoegd blijft voorlopige voorzieningen te treffen.^[16]

De RvA Bouw en het NAI benadrukken op hun websites dat het behandelen van een kort geding bij hen op zéér korte termijn mogelijk is.^[17] De RvA Bouw liet de auteurs in een telefonische toelichting weten normaal gesproken binnen enkele dagen tot een week een zitting te houden en de uitspraak binnen enkele dagen op papier aan partijen te verstrekken. Indien nodig kan de RvA Bouw-arbiter al op de zitting uitspraak doen. Het NAI liet in een telefonische toelichting weten normaal gesproken binnen 24 uur een arbiter te benoemen, binnen twee weken na een arbitrageverzoek een zitting te houden en binnen twee weken na de zitting uitspraak te doen. De praktijk leert ook dat deze termijnen gehaald worden. De instituten geven aan nog snellere procedures aan te bieden, als er sprake is van 'super spoed'. Op basis van deze termijnen zijn de instituten er in beginsel op berekend om tijdig een beslissing te geven in de zin van art. 1022c Rv. Ook uit eerder onderzoek naar NAI-arbitrage blijkt dat de snelheid van het arbitraal kort geding bij NAI niet onderdoet voor de snelheid van een kort geding bij de gewone rechter.^[18] Je zou daarom, gelet op de bedoeling van de wetgever, verwachten dat de voorzieningenrechter zich doorgaans onbevoegd verklaart als een overeenkomst tot arbitrage is gesloten.

Uit de gepubliceerde jurisprudentie over de nieuwe wetsbepalingen blijkt dat voorzieningenrechters zich desondanks toch met regelmaat bevoegd verklaren.^[19] De voorzieningenrechter besliste in een bepaalde zaak bevoegd te zijn, omdat nog geen arbitraal geding aanhangig was en door gedaagde: *'niet concreet inzichtelijk gemaakt is hoeveel tijd met de benoeming, behandeling van het geschil en beslissing in de arbitrageprocedure zal zijn gemoeid'* en eiseres in liquiditeitsproblemen was geraakt.^[20] Gedaagde beriep zich erop dat in de bij de ICC overeengekomen arbitrage voldoende mogelijkheden bestonden. Dat ligt ook voor de hand omdat onder de ICC Rules of Arbitration emergency arbitration mogelijk is. De voorzieningenrechter verklaarde zich ook bevoegd in een vergelijkbare zaak waarin NAI-arbitrage was overeengekomen.^[21] Wij zijn kritisch over deze beslissingen, omdat de voorzieningenrechters relatief snel aannamen dat in arbitrage niet tijdig een beslissing kan worden gekregen, terwijl de wetgever heeft bedoeld dat zij zich terughoudend opstellen. Het strookt bovendien niet met het streven van het NAI een zitting op zeer korte termijn te laten plaatsvinden.

Een opmerkelijke uitspraak is die waarin de voorzieningenrechter besliste bevoegd te zijn, omdat de arbiter alleen via de kantonrechter kon worden benoemd.^[22] Volgens de voorzieningenrechter bleek niet dat de (collega) rechter op korte termijn in staat zou zijn een arbiter te benoemen. Je zou dit zo kunnen uitleggen dat de gewone rechter vanwege de 'eigen' traagheid/werklast besloot dat in arbitrage niet tijdig een beslissing kon worden gegeven.

Het is de vraag of het wel wenselijk is dat partijen, die zijn overeengekomen hun kort geding in arbitrage te beslechten, deze mogelijkheid in feite door de gewone rechter wordt ontzegd. Wij zouden willen aannemen dat de voorzieningenrechter de partijkeuze om de voorzieningenrechter te vermijden slechts in uitzonderlijke gevallen mag passeren. Overigens hadden partijen er in laatstgenoemde zaak goed aan gedaan een andere wijze van benoeming van de arbiter overeen te komen.

Uit de jurisprudentie volgt dat het zinvol is om de gewone rechter goed voor te lichten over de termijn waarin een kort geding in arbitrage mogelijk is, indien een partij wil voorkomen dat de gewone rechter zich bevoegd verklaart. Partijen moeten er desondanks rekening mee houden dat de voorzieningenrechter alsnog zal bepalen dat hij bevoegd is. De neiging van de voorzieningenrechter om zich bevoegd te verklaren is enigszins begrijpelijk. De beroepsinstelling van de gemiddelde

voorzieningenrechter om partijen ten dienste te staan strookt er niet mee om hen zonder oplossing voor een spoedeisend geschil weer naar huis te sturen.

4. Tenuitvoerlegging arbitraal vonnis in kort geding in Nederland en in het buitenland

Kan een arbitraal kortgedingvonnis ten uitvoer worden gelegd zonder dat de kwestie opnieuw in alle breedte moet worden voorgelegd aan een rechter? En kan dat ook in het buitenland?

Binnen Nederland kan alleen een voorlopige voorziening ten uitvoer worden gelegd als dat is gegeven in de vorm van een arbitraal vonnis.^[23] De nieuwe wet bevordert dit door uitspraken van scheidsgerechten standaard als arbitraal vonnis aan te merken, behalve als het scheidsgerecht anders bepaalt.^[24] In de praktijk wordt in arbitrage veel gewerkt met diverse opdrachten aan partijen (genaamd: orders), waarin bijvoorbeeld procedurele termijnen worden vastgesteld. Arbitrale orders kunnen niet ten uitvoer worden gelegd.

Binnen de Europese Unie kunnen zowel Nederlandse gerechtelijke vonnissen als arbitrale vonnissen ten uitvoer worden gelegd. Voor de gerechtelijke vonnissen is dat bepaald in de herschikte EEX-Verordening^[25] en voor arbitrale vonnissen is dat bepaald in het Verdrag van New York.^[26]

Buiten de Europese Unie zijn zo goed als geen verdragen gesloten om gerechtelijke vonnissen ten uitvoer te leggen.^[27] Voor arbitrale vonnissen ligt dat anders, omdat arbitrale vonnissen op grond van het Verdrag van New York wel in veel landen buiten de Europese Unie ten uitvoer gelegd kunnen worden. Voorbeelden zijn de Verenigde Staten en China, twee belangrijke handelspartners van Nederland. Voor internationaal opererende bedrijven kan dat de reden zijn om standaard arbitragebedingen in hun overeenkomsten op te nemen.

De grote vraag is of ook arbitrale vonnissen in kort geding onder het Verdrag van New York ten uitvoer gelegd kunnen worden in een ander land zonder dat de procedure nog eens overgedaan moet worden in dat andere land. In de Nederlandse literatuur wordt dan ook gediscussieerd over de vraag of arbitrale vonnissen in kort geding zijn aan te merken als arbitral awards. Tevens bestaat voor landen een weigeringsgrond om een vonnis in arbitraal kort geding te erkennen en ten uitvoer te leggen indien '*[t]he award has not yet become binding on the parties*'.^[28] In de literatuur worden verschillende zienswijzen verdedigd over hoe andere landen hiermee zouden moeten omgaan, maar de consensus lijkt op zijn minst te zijn dat het ten uitvoer kunnen leggen van Nederlandse arbitrale vonnissen in kort geding in het buitenland niet gegarandeerd is.^[29] Het lastige is immers dat de rechters van iedere verdragsstaat zelf zullen moeten beoordelen of Nederlandse arbitrale vonnissen in kort geding wel of niet ten uitvoer gelegd kunnen worden indien hun die vraag wordt voorgelegd. Dit kan betekenen dat een partij minder directe executiemogelijkheden heeft met een toewijzend vonnis in arbitraal kort geding dan gehoopt.

De discussie over tenuitvoerlegging speelt overigens ook in Nederland. Op basis van art. 29 lid 2 ICC Rules of Arbitration gelden de uitspraken van de emergency arbitrator namelijk als 'order'. Het is dus de vraag of deze orders hebben te gelden als arbitraal vonnis in de zin van de Nederlandse wet of arbitral awards in de zin van het Verdrag van New York.

Bij een arbitraal kort geding ontbreekt derhalve de zekerheid dat het vonnis rechtstreeks in het buitenland ten uitvoer gelegd kan worden. Dit is een nadeel ten opzichte van bodemarbitrage. Het is belangrijk om hiermee rekening te houden als wordt overwogen om een arbitraal kort geding te starten tegen een buitenlandse partij.

Deze onzekerheid maakt de hiervoor genoemde spoedbodemarbitrage op grond van het RvA Arbitragereglement aantrekkelijk, als daarvoor verlov van de RvA Bouw wordt verkregen, omdat alsdan een bodemuitspraak wordt verkregen.^[30] Die spoedbehandeling leidt meestal tot een vonnis op termijn van drie à vier maanden na het aanhangig maken van het geschil.^[31] Het NAI kent geen apart geregelde spoedarbitrage, maar het is wel mogelijk overeen te komen termijnen te verkorten of bepaalde procedurele stappen achterwege te laten.^[32] Het zal uiteraard voor een eiser wel lastig zijn een wederpartij daarmee te laten instemmen zodra een conflict is gerezen.

5. Verschillen met kort geding voor de voorzieningenrechter

Zodra de vraag is beantwoord of een arbitraal kort geding mogelijk is, is de vervolgvraag of dit ook de voorkeur heeft boven een gewoon kort geding. Onder dit kopje zullen daarom enkele belangrijke verschillen tussen het arbitraal kort geding en het gewone kort geding worden besproken. Deze verschillen vloeien vooral voort uit de aard van arbitrage zelf.

Bij een gewoon kort geding moet een dagvaardingstermijn in acht worden genomen van minimaal acht dagen bij een gedaagde in Nederland tot minimaal vier weken tot drie maanden bij een gedaagde buiten Nederland.^[33] De voorzieningenrechter kan die termijn overigens op verzoek van de eisende partij in geval van spoedeisendheid wel verkorten.^[34] Bij dagvaarding van buitenlandse partijen moet daarnaast rekening worden gehouden met geldende internationale regelingen, waaronder de EG-Betekendingsverordening en het Haags Betekendingsverdrag 1965.^[35] Op grond van beide regelingen moet de voorzieningenrechter onderzoeken of de verweerder voldoende gelegenheid heeft gehad om verweer te voeren, hoewel in zeer spoedeisende gevallen voorlopige maatregelen kunnen worden bevolen. In het geval van een gewoon kort geding dient een datum voor het kort geding te worden aangevraagd. Bij het plannen van die datum wordt door de rechtbank niet alleen rekening gehouden met de verhinderdata van partijen, maar de planning is bovendien afhankelijk van (beperkte) ruimte in de agenda's van de beschikbare voorzieningenrechters. Indien er geen sprake is van 'super spoed', die een zitting binnen enkele dagen rechtvaardigt, moet men rekening houden met een zitting op een termijn van twee tot acht weken. In 2015 werd 92% van de kort gedingen voor de voorzieningenrechter binnen drie maanden behandeld.^[36]

In arbitrage gelden in de regel geen oproepingstermijnen. Het NAI en de RvA Bouw nodigen partijen zelf uit en geven aan rekening te houden met de mate van spoed. Waarschijnlijk mede vanwege het nieuwe art. 1022c Rv, zijn het NAI en de RvA Bouw erop gespitst om te laten zien dat zij op zeer korte termijn een kortgedingzitting kunnen plannen. Zoals hierboven al genoemd, zijn zij vaak in staat binnen 1 à 2 weken een zitting te houden. Deze instellingen kunnen daarbij putten uit een lange lijst van arbiters waardoor een zitting op korte termijn vaak mogelijk is. Voor gewone spoedeisende zaken zijn bij het arbitraal kort geding dus kortere termijnen te verwachten dan in een gewoon kort geding.

In bodemarbitrage bestaat de bevoegdheid voor partijen zelf arbiters te benoemen. Bij arbitrale kort gedingen voorziet het arbitragereglement er meestal in dat het arbitrage-instituut zelf de arbiters benoemt, omdat bij een benoemingsprocedure via partijen kostbare tijd verloren zou gaan. Als partijen de keuze hierover toch graag aan zichzelf houden, dan zullen ze daar specifieke afspraken over moeten maken.

Voor het overige gelden dezelfde verschillen zoals die bestaan tussen arbitrage en

overheidsrechtspraak in het algemeen, zoals onder meer de vertrouwelijkheid van een arbitrageprocedure en de openbaarheid van rechtspraak.^[37]

Anders dan de voorzieningenrechter kunnen de arbiters ook niet-juristen zijn. Dat heeft voordelen als zij (branche)technisch deskundig zijn, maar dat brengt ook met zich dat de arbiters niet deskundig hoeven te zijn op het gebied van het Nederlands recht. Een belangrijk nadeel van een kort geding in arbitrage is dat het griffiegeld over het algemeen aanmerkelijk lager is dan het honorarium van een (internationale) arbiter plus bijkomende kosten.^[38]

In een gewoon kort geding dient in ieder geval de eiser zich te laten bijstaan door een advocaat, behalve in kantonzaken. Gedaagde is in een gewoon kort geding niet verplicht zich te laten bijstaan door een advocaat, maar gedaagde is niet bevoegd zich te laten bijstaan door een gemachtigde die geen advocaat is.^[39] Net als in bodemarbitrage gelden deze beperkingen in arbitrale kort gedingen niet.^[40]

In art. 1020 Rv wordt in algemene zin aangegeven welke onderwerpen wel en niet in arbitrage kunnen worden voorgelegd. Art. 1020 lid 3 Rv bepaalt bijvoorbeeld dat een overeenkomst tot arbitrage niet mag leiden tot de vaststelling van rechtsgevolgen welke niet ter vrije bepaling van de partijen staan.^[41] De wetgever heeft het aan de rechtspraak overgelaten om uit te werken welke onderwerpen dat zijn. Zaken van openbare orde zijn niet geschikt voor arbitrage, zoals zaken die werking hebben tegenover eenieder, waaronder echtscheiding, adoptie, ondertoezichtstelling en faillissement. Ook zaken die gaan over conservatoire of executoriale maatregelen raken in belangrijke mate de openbare orde. Arbiters worden niet bevoegd geacht tot het verlenen van verlop om beslag te leggen of tot het opheffen van een beslag, maar zij worden doorgaans wel weer bevoegd geacht een partij te bevelen een beslag op te heffen.^[42]

6. Conclusie

Partijen kunnen in spoedeisende zaken ook voor een arbitraal kort geding kiezen, indien dat is overeengekomen. De voorzieningenrechter dient zich in dat geval uitsluitend bevoegd te verklaren, als niet of niet tijdig een beslissing in arbitrage kan worden gekregen. Het arbitraal vonnis in kort geding kan in Nederland ten uitvoer worden gelegd, maar het is niet gegarandeerd dat dat in het buitenland ook mogelijk is. De voordelen van het arbitraal kort geding maken het een interessante optie om te overwegen als alternatief voor het gewoon kort geding.

Voetnoten

^[1]

Louis Berger en Stefan Campmans zijn advocaten bij bureau Brandeis te Amsterdam.

^[2]

De vertrouwelijkheid in arbitrage is in belangrijke mate afhankelijk van de partijafspraken en de inhoud van het toepasselijke arbitragereglement. Zie over die vertrouwelijkheid nader mr. L.C.M. Berger en dr. E.H. Janssen, 'De voor- en nadelen van arbitrage', *Bb* 2017/10.

^[3]

In dit artikel blijven de mogelijkheden om voorlopige voorzieningen binnen een bodemarbitrage te vragen grotendeels buiten beschouwing.

^[4]

Art. 1020-1076 Rv.

[5]

Art. 1043b lid 2 Rv.

[6]

Art. 1020 lid 1 en 2 en 1021 Rv.

[7]

Art. 1043b lid 2 Rv.

[8]

Art. 6:236 onder n BW.

[9]

Art. 1020 lid 6 Rv.

[10]

Art. 35 lid 2 en 36 Arbitragereglement NAI 2015 en art. 14 lid 1 onder a RvA Arbitragereglement (15 februari 2016).

[11]

Art. 35 lid 6 Arbitragereglement NAI 2015. Dit is conform de standaardregeling in art. 1043b lid 5 Rv.

[12]

Art. 29 en appendix V, art. 1 lid 6 ICC Rules of Arbitration. Zie hierover nader A.D. Josephus Jitta, 'Reactie op 'Het tijdigheidsvereiste van art. 1022c en art. 1074 Rv in het kort geding'', *TvA* 2016/68, par. 3.

[13]

Zie hierover nader T. Schouten en L. Stevens, 'Het tijdigheidsvereiste van art. 1022c en art. 1074 Rv in het kort geding', *TvA* 2016/25, par. 10. Een deel van de hierna genoemde jurisprudentie werd eerder (uitgebreider) besproken in T. Schouten en L. Stevens, 'Het tijdigheidsvereiste van art. 1022c en art. 1074 Rv in het kort geding', *TvA* 2016/25.

[14]

Art. 1074-1074d Rv.

[15]

UNCITRAL Model Law on International Commercial Arbitration 1985, with amendments as adopted in 2006, art. 17 J (Court-ordered interim measures).

[16]

Art. 32 lid 5 SCC Rules.

[17]

www.nai-nl.org/nl/info.asp?id=633, geraadpleegd 23 december 2016; en www.raadvanarbitrage.nl/content-col/33/26/het-kort-geding.html, geraadpleegd 23 december 2016.

[18]

R. Schellaars, 'NAI Arbitraal kort geding – kort, goed en executabel resultaat', *TvA* 2013/15, par. 2.3.

[19]

Een deel van de hierna genoemde jurisprudentie werd eerder (uitgebreider) besproken in T. Schouten en L. Stevens, 'Het tijdigheidsvereiste van art. 1022c en art. 1074 Rv in het kort geding', *TvA* 2016/25.

[20]

Rb. Amsterdam 28 januari 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:375, deze zaak betrof art. 1074d Rv.

[21]

Rb. Amsterdam 9 april 2015, ECLI:NL:RBAMS:2015:2110, deze zaak betrof art. 1074d Rv.

[22]

Rb. Rotterdam 18 september 2015, ECLI:NL:RBROT:2015:6878, r.o. 4.4.

[23]

Art. 1062 lid 1 Rv.

[24]

Art. 1043b lid 4 Rv. Zie daarover: [Kamerstukken II 2013/14, 33611, 6](#), p. 10 (NvW).

[25]

Brussel I-bis.

[26]

Verdrag over de erkenning en tenuitvoerlegging van buitenlandse arbitrale uitspraken, New York, 10 juni 1958. Het verdrag heeft volgens de online 'verdragenbank' van de Nederlandse overheid ruim 150 lidstaten, zie verdragenbank.overheid.nl/nl/Treaty/Details/006850.html.

[27]

Een uitzondering is het EVEX II, Lugano, 30 oktober 2007, dat is gesloten tussen de lidstaten van de Europese Unie en Denemarken, IJsland, Noorwegen en Zwitserland. De werking van dit verdrag is vergelijkbaar met de herschikte EEX-Verordening.

[28]

Art. I lid 1 en V lid 1 Verdrag van New York.

[29]

Verschillende zienswijzen zijn alleen al mogelijk, omdat er geen totstandkomingsgeschiedenis is bijgehouden en gebruikte termen, waaronder arbitral awards, niet zijn gedefinieerd. Een bespreking van verschillende standpunten en argumenten is te vinden in R. Schellaars, 'NAI Arbitraal kort geding – kort, goed en executabel resultaat', *TvA* 2013/15, par. 3.

[30]

Art. 14 RvA Arbitragereglement.

[31]

raadvanarbitrage.nl/content-col/32/26/bodemprocedures.html, kopje: Criteria voor spoedbehandeling, geraadpleegd 23 december 2016.

[32]

www.nai-nl.org/nl/info.asp?id=633, kopje: Arbitraal kort geding, geraadpleegd 23 december 2016.

[33]

Art. 114 Rv (binnen Nederland), art. 115 lid 1 Rv (buiten Nederland, maar in een staat bij het Haags Betekeningsverdrag 1965), art. 115 lid 2 Rv (geen bekend adres in Nederland of in een staat bij het Haags Betekeningsverdrag 1965).

[34]

Art. 114-117 Rv.

[35]

Art. 19 EG-Betekeningsverordening, EBETVo II; en art. 15 Haags Betekeningsverdrag 1965, Den Haag, 15 november 1965.

[36]

Jaarverslag 2015, 2015 in Cijfers, 12.2 Doorlooptijden handelszaken en familiezaken, Tabel 15: doorlooptijden civiel handel rechtbanken en hoven, 2011-2015. Vindplaats: jaarverslagrechtspraak.nl/verslag/doorlooptijden-handelszaken-en-familiezaken, geraadpleegd 23 december 2016.

[37]

Zie over de verdere verschillen ook: mr. L.C.M. Berger en dr. E.H. Janssen, 'De voor- en nadelen van arbitrage', *Bb* 2017/10.

[38]

A. Josephus Jitta, Marius geannoteerd. Opstellen aangeboden aan mr. M.W. Josephus Jitta (Serie Van der Heijden Instituut nr. 133), 17.1 Rol van kort geding naast een arbitrageovereenkomst.

[39]

Art. 255 lid 1 en 3 Rv.

[\[40\]](#)

Art. 1038 Rv.

[\[41\]](#)

Vergelijk in het kader van de tenuitvoerlegging ook art. V lid 2 Verdrag van New York.

[\[42\]](#)

H.J. Sniijders, 'Arbitragegebieden en arbitrabiliteit', in Groene Serie Burgerlijke Rechtsvordering, art. 1020 Rv, aant. 5, geeft een uitgebreid, gedocumenteerd overzicht van zaken die wel en niet aan arbitrage kunnen worden onderworpen.